

Hodnocení

diplomové práce Viktora Soukupa

„Aktuální otázky regulace mezinárodní letecké přepravy“

Diplomová práce je věnována v současné době velmi aktuální problematice mezinárodní letecké přepravy osob a zboží, se zvláštním zaměřením nejen na vlastní úpravu ve Varšavské a Montrealské úmluvě, ale i na obchodně právní a technicko provozní aspekty. To je přístup k diplomové práci předkládané v rámci oboru mezinárodní právo soukromé a právo mezinárodního obchodu možná poněkud neobvyklý, s návrhem diplomanta jsem však poté, co mi svůj návrh podrobně zdůvodnil, souhlasila, neboť z posléze uvedeného pohledu nebylo toto téma dosud zpracováno a přitom s naznačenou problematikou nepochybně souvisí. Hned na počátku tohoto posudku mohu konstatovat, že záměr se diplomantovi zdařil, práce přináší řadu nových, zejména praktických poznatků, které ilustrují situaci v tomto dopravním oboru.

Diplomová práce je specificky rozčleněna, sestává ze čtyř základních částí (kapitol), věnovaných výše naznačeným aspektům.

1. kapitola, nazvaná „Mezinárodní letecké právo“, stručně uvádí pojem a prameny právní úpravy letecké přepravy. Na s. 6 diplomant přejímá názor Mildeho, že takové unifikace mezinárodní přepravy se vůbec netýkají vztahů výlučně vnitrostátních. Je tomu skutečně tak? K tomu by se měl diplomant vyjádřit při ústní obhajobě: jaká je situace ve vnitrostátní letecké přepravě z hlediska odpovědnosti dopravce? Na s. 8 hodnotí diplomant kolizní kritéria, která přicházejí v úvahu: jako jediné použitelné kritérium přichází podle něj v úvahu právní řád sídla dopravce. Jak je to ale upraveno v současném českém právu, už se nedozvíme. K tomu by se měl diplomant rovněž vyjádřit při ústní obhajobě. 2. kapitola se zaměřuje na

Varšavskou a Montrealskou úmluvu, diplomant se přitom zabývá hlavně přepravními dokumenty. K této části mám určitou připomínku. Diplomant uvádí cenné konkrétní zkušenosti, je vidět, že se v této oblasti pohybuje jako profesionál (je dopravním pilotem), zapomíná však uvádět jakékoli tradiční bližší údaje o předpisech, jimiž se zabývá (postrádám řádné citace rozebíraných předpisů). Na druhé straně tento negativní moment je vyvážen velmi srozumitelným a jasným výkladem relevantních ustanovení. 3. kapitola uvádí obchodně právní otázky, zejména pojem vzdušného prostoru a letecké svobody (nikoli „svobody vzduchu“). U výčtu a posouzení klasifikace leteckých svobod zcela postrádám citace a prameny, nichž diplomant čerpal (ke s. 31). 4. kapitola se zabývá vybranými technicko provozními aspekty, přináší nové a užitečné informace. Namísto závěru diplomant jen „nadhazuje“ otázku jednotného evropského nebe. Od doby odevzdání jeho práce dochází k novému vývoji – i o tom by mohl pohovořit při ústní obhajobě.

Práce je napsána solidně a čtivě, diplomant používá literaturu českou i zahraniční, většinou ovšem staršího data; k otázkám a připomínkám by se měl vyjádřit při ústní obhajobě. Jedná se v ČR jen zčásti zpracované téma, které diplomant podává jasným a srozumitelným jazykem.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Diplomant k původní práci doplnil její aktualizaci k listopadu 2012 formou desetistránkového Doplnku, který shrnuje nový vývoj od předložení diplomové práce a naznačuje nové trendy dalšího vývoje mezinárodní letecké přepravy.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 30.11.2012